

REISVERSLAG

Het Andere Extremadura **Easy Birding**

van 09-01-2026 t/m 15-01-2026

Godfried Schreur, Mat van Iterson en Oebele Gjaltema

¿Het Andere Extremadura?

Voor u ligt het reisverslag van de eerste reis van Birdingbreaks.nl naar “*Het Andere Extremadura*”. Maar wat houdt die naam nu eigenlijk in? Een korte introductie:

Extremadura is al decennialang één van de meest populaire vogelreis bestemmingen van Europa. Tienduizenden vogelaars hebben hier in de loop van de jaren kunnen genieten van de bijzondere vogelrijkdom en de boeiende landschappen. Sinds de oprichting van Birdingbreaks.nl hebben we tientallen succesvolle reizen naar Extremadura verzorgd. Vrijwel alle natuurliefhebbers die deze regio in ZW Spanje bezoeken, (ver)blijven in en rond het Nationaal Park van Monfragüe en Trujillo. Dat is begrijpelijk want deze klassieke combinatie blijft natuurlijk fantastisch (zeker als je deze regio voor de eerste keer bezoekt). Aan de andere kant vinden wij dit, als Spanje specialist, toch ook wel jammer want deze autonome regio heeft nog zo veel meer te bieden. Extremadura is namelijk groot, divers en verrassend rijk aan de meest schitterende natuurgebieden die wachten om verkend te worden. Het zuidoosten van Extremadura bijvoorbeeld herbergt een schat aan weidse landschappen en verborgen natuurschoon, met name in de streken La Serena, La Siberia en Campiña Sur. Zo is La Serena misschien wel het beste steppevogelgebied van Spanje. Daar broeden naast trappen en zandhoenders ook nog redelijk veel Grauwe Kiekendieven. Wat betreft de arenden, gieren en andere roofvogels doet het Biosfeerreservaat van La Siberia (bijna) niet onder voor het Nationaal Park. Bovendien heeft de Pardellynx zich recentelijk gevestigd in la Campiña Sur, ook gelegen in die zuidoostelijke hoek van Extremadura.

La Serena (Foto: Mat van Iterson)

Wij hebben daarom, speciaal voor degenen die Monfragüe en Trujillo al eens eerder bezocht hebben, een nieuwe reis ontwikkeld naar het minder bekende maar o zo boeiende deel van Extremadura, onder het motto van “*Weg van de begaande paden*”. Birdingbreaks.nl biedt deze alternatieve reis aan naast onze beproefde klassieke reis naar Extremadura.

REISVERSLAG

Dag 1 Amsterdam – Sevilla - Transfer naar Extremadura (09-01-2026)

De vlucht van Schiphol naar Sevilla verliep voorspoedig en kwam mooi op tijd aan. De vlucht uit Brussel daarentegen had een paar uurtjes vertraging. We besloten om van de nood een deugd te maken door wat te vogelen dicht bij het vliegveld. Zo gezegd, zo gedaan! Na een typisch Spaans ontbijt reden we richting de Guadaira-rivier. We registreerden de eerste vogels van de reis: Zwarte Spreeuw, Koereiger, Rode Wouw, Ooievaar, ... En wat is dat nou voor een donkere ooievaar? Bam... Zwarte Ooievaar! Dat was een leuke en onverwachte binnenkomer!

Ook in het zuiden van Spanje bleken de Halsbandparkieten al behoorlijk algemeen aanwezig. Bij een brede rietkraag zagen we Koereigers en een Kleine Zilverreiger. Het Graszangertje liet zich daar mooi fotograferen. Verder konden we naast wintergasten als Watersnip, Graspieper en Sijs ook de Roodborsttapuit noteren. Even later, in een open gebied langs de oever van de rivier zagen we, tot onze verassing, Boeren- en Huiszwaluwen vliegen. Wat leuk al zo vroeg in het jaar! Terwijl we op zoek waren naar een Hop die zich slechts heel vluchtig geopenbaard had, vloog er een roofvogel over. Hé dat is geen buizerd, maar een Dwergarend! Uiteindelijk telden we op dezelfde plek wel 5 exemplaren van deze fraaie roofvogel. We zagen zodoende zowel de donkere, de lichte, als de wat zeldzamere intermediaire vorm. Vervolgens reden we terug naar het vliegveld om onze Belgische reisgenoten op te halen. Het team was compleet.

Graszanger (Foto: Mat van Iterson)

De rit van 200 kilometer naar het hotel verliep grotendeels over een 4 baans-snelweg. Onderweg werden o.a. Vale Gier en Monniksgier gespot. Eenmaal op de wat smallere provinciale wegen hadden we meer mogelijkheden om te stoppen. We reden over een onverharde weg een heuvel op in een uitgestrekt akkerbouwgebied. Daar zochten we even naar de eerste steppevogels, maar in plaats daarvan vonden we onze eerste Spaanse Keizerarend, een volwassen exemplaar. Iets verderop werd onze aandacht getrokken door twee andere grote roofvogels. Het bleek een paartje Steenarend te zijn. Ze bleven moeiteloos stil hangen in de lucht. We stopten om ze wat beter te zien en te fotograferen, hetgeen goed lukte. Dat was echt een top waarneming. Maar er stond die eerste dag van aankomst nóg meer op het programma.

Steenarend (Foto: Mat van Iterson)

De laatste stop voor het hotel was bij een uitkijkpunt in een mooi mediterraan landschap waar vele Rotszwaluwen rondvlogen. We ontdekten daar al snel Rode Patrijs, IJsvogel en Blauwe Rotslijster. Het werd wat fris maar we lieten ons niet afschrikken. En dat was maar goed ook, want opeens zei iemand ¡GATO! ... Het zal toch niet waar zijn? Maar ja hoor, in de verte liep een heuse Pardellynx! We konden hem even volgen met de telescoop maar hij verdween helaas tussen de begroeiing. Even later werd er nog één ontdekt, wederom behoorlijk ver, maar toch heel erg leuk om die indrukwekkende kat al op de dag van aankomst te zien te krijgen.

Na de check-in, lekker eten, een toast op een geslaagde eerste dag en op de komende reis en naar bed. Het was een boeiende maar ook een lange dag geweest.

Dag 2 La Serena en Sierra de Tiros (10-01-2026)

Op de eerste hele excursie dag bezochten we La Serena, het beste steppevogelgebied van Extremadura. Na het prima ontbijt met lekkere koffie gingen we op pad en reden we het uitgestrekte boomloze gebied in. Het is geen natuurlijke steppe, maar bestaat uit een eindeloze aaneenschakeling van immense weides en akkers. We werden verrast door de indrukwekkende schaal en het enorm weidse karakter van het gebied toen we een hoog punt met uitzicht bezochten. Vanaf dat punt zagen we tevens de eerste Kalanderleeuweriken, Goudplevieren en Kieviten. Er zouden er nog vele volgen.

La Serena bij zonsopkomst (Foto: Oebele Gjaltema)

Op een onverharde zijweg zagen we de eerste Griel. Terwijl we deze wat beter stonden te bekijken kwam de Guardia Civil even poolshoogte nemen. De agenten leken op zoek te zijn naar veedieven. Toen hij in de achterbak alleen een stapel rugzakken en telescopen aantrof en geen lammetjes was hij snel gerustgesteld.

De grote zoektocht naar trappen en zandhoenders was begonnen. Deze steppevogels handhaven zich hier in redelijke populaties, maar in de winter zitten ze gegroepeerd en niet op vaste plekken. En ze hebben nogal de ruimte in La Serena... goed zoeken dus. Het speurwerk werd al snel beloond met een groepje Kleine Trappen. De zwarte kraag van de mannetjes was vaag wel te zien. We vervolgden de zoektocht op die immense vlakte. De eerste zandhoenders dienden zich aan. Een aantal Zwartbuikzandhoenders vlogen op en een paar Witbuiken bleven wat langer zitten, maar helaas niet lang genoeg om de scoop erop te zetten. In de vlucht konden we de karakteristieke roep horen van beide soorten. Niet veel later vonden we de eerste Grote Trap. Die werkte wel goed mee. Hij zat niet al te ver weg en bleef rustig zitten.

Hop (Foto: Mat van Iterson)

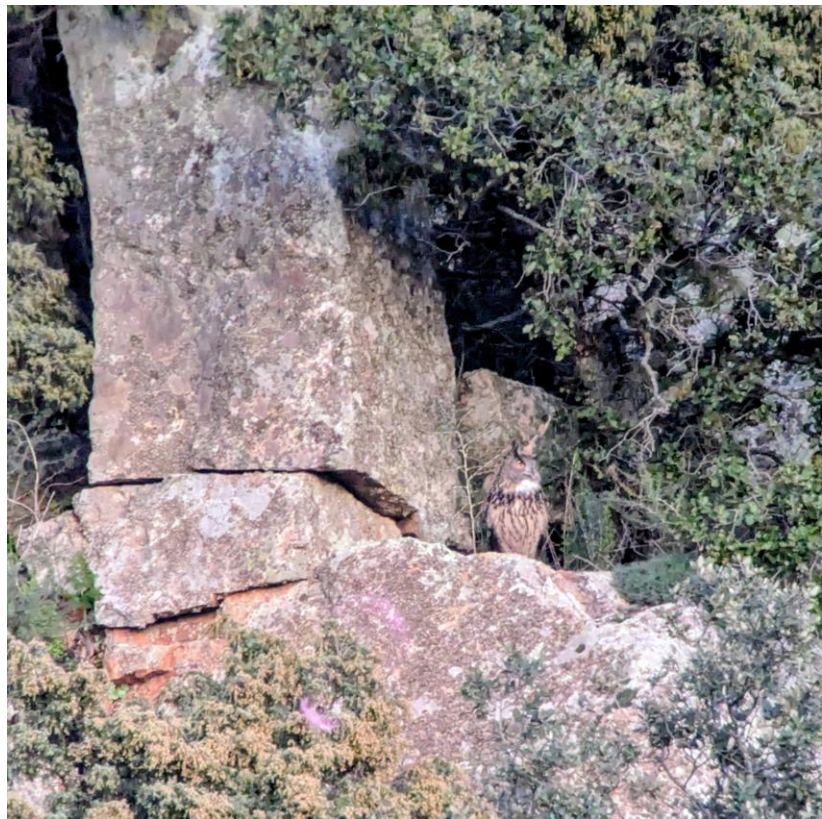

Een “leeg” landschap vol met ruimte, rust en stilte (Foto: Oebele Gjaltema)

Die ochtend zouden we nog veel meer bijzondere vogels zien zoals Smelleken, Blauwe Kiekendief, Spaanse Keizerarend, Hop, Steltkluut, Kraanvogels en nog meer trappen. Het werd inmiddels hoog tijd om te gaan lunchen in het nabijgelegen dorp toen ons oog op een paar plevieren viel die wat kleiner en grijziger leken dan de alom aanwezige Goudplevieren. Een check met de telescoop bevestigde onze vermoedens, het waren Morinelplevieren.

We gingen lunchen in een plaatselijke bar, inmiddels op een Spaanse tijd. We maakten hier kennis met de gemoedelijke vriendelijkheid van de lokale bevolking en de lage prijzen. Na de lunch zochten we bij een kapel naar wat kleinere vogels. We vonden o.a. Rotsmus, Spaanse Mus, Grauwe Gors en Iberische Klapekster. Bij een rotsachtige bergrug maakten we een kleine wandeling. Dit leverde naast Europese Kanaries ook leuke beelden op van Moeflon en Steenarend. Bij een ruïne van een huisje zaten tot onze verassing maar liefst drie Zwarte Tapuiten.

Zo vorderde de middag gestaag en voordat we het wisten begon het te schemeren. Tijd voor de Oehoe! In dezelfde bergrug, de Sierra de Tiros, stelden we ons op een strategisch punt op. Godfried had wat verkennend werk verricht in de voorgaande dagen en dat wierp zijn vruchten af. Eerst hoorden we de Oehoes roepen, één aan elke kant van de vallei en later kwamen ze ook tevoorschijn. Eerst de Oehoe aan de overkant en later ontdekten we de Oehoe aan onze kant van de vallei, al voordat hij op de kam ging zitten. Daarna vloog hij iets omhoog en uiteindelijk vloog hij naar een uitstekende steen op de kam van de bergrug. Daar bleef hij zitten roepen totdat het te donker was om hem nog goed te zien. Wat een fantastische Oehoe-waarneming!

Oehoe (Foto: Godfred Schreur)

Moe maar voldaan reden we naar het hotel. Na het overvloedige 3-gangen diner namen we de streeplijst door. We konden dik tevreden zijn met hetgeen we allemaal al gezien hadden.

Dag 3 *Dehesa* en rijstvelden (11-01-2026)

We begonnen met een heerlijke wandeling over een zandweg door een *dehesa* (boomweide) van Steeneiken. Godfried gaf een uitleg over dit heel typische landschap van Extremadura. Het was die ochtend nogal mistig maar het lukte ons goed om de dichte mist te vermijden. De mistflarden gaven zelfs een mooie, extra dimensie aan het landschap. In die *dehesa* vonden we o.a. Blauwe Eksters, Thekla- en Boomleeuwerik. De Iberische Groene Specht en de Grote Lijster lieten zich regelmatig horen maar minder goed zien.

Dehesa van Steeneiken (Foto: Oebele Gjaltema)

Na de fijne wandeling reden we terug langs de grielenslaapplaats in de hoop dat de mist nu opgetrokken zou zijn, en inderdaad de Grielen lieten zich redelijk goed zien. Alles bij elkaar waren het er minstens 60 exemplaren. In een klein meertje vonden we een eenzame, jonge Flamingo, veel Ooievaars, Grote Gele Kwikstaart, Steltkluut en Kleine Plevier.

Als lunch aten we Boliviaanse *empanadas*, volgens de kokkin de op-één-na lekkerste *empanadas* van de wereld, de Argentijnse zouden namelijk nog lekkerder zijn. Het smaakte ons goed genoeg.

In de middag vogelden we in een heel ander type landschap, namelijk in een groot irrigatiegebied met veel ondergelopen akkers, rijstvelden met stoppels en kanaaltjes. Een mannetje Blauwborst liet zich goed zien en even later de IJsvogel idem dito. Maar de show werd gestolen door de honderden Kraanvogels. Ze zaten verspreid over de akkers te foerageren op de oogstresten, soms een familie alleen en dan weer tientallen samen. Het getrompetter was niet van de lucht.

Flamingo (Foto: Godfried Schreur)

Griel (Foto: Mat van Iterson)

We zagen bovendien verschillende soorten steltlopers zoals Zwarte en Groenpootruiter, Tureluur, Witgatje, Bontbekplevier, Bonte Strandloper, Steltkluut en nog meer Grielen. Verschillende soorten reigers en Lepelaar waren ook van de partij, evenals een supermooi mannetje Blauwe Kiekendief. Een vlucht van honderden Zwarte Ibissen verraste ons. En op het eind van de middag ontdekten we een groepje Sinthelena-fazantjes. Dit zijn kleine, vinkachtige vogeltjes die ooit eens ontsnapt zijn in Portugal en nu de helft van het Iberisch Schiereiland gekoloniseerd hebben. Wat een leuke exootjes met hun rode snavel en maskertje! We konden ze allemaal goed zien.

Op de terugweg ontdekten we nog een Slechtvalk, maar het was genoeg geweest. De vermoeidheid begon ons parten te spelen. Kortom, tijd om het hotel op te zoeken!

Zwarte Ibis (Foto: Mat van Iterson)

Dag 4 La Siberia (12-01-2026)

Op de derde hele dag bezochten we een streek met een bijzondere naam. La Siberia Extremeña is vernoemd naar Siberië omdat het zo'n afgelegen, uitgestrekt, dunbevolkt en slecht ontsloten gebied is. Dat hebben we vandaag aan den lijve kunnen ervaren in de vorm van een gevoel van eindeloze, lege, weidse ruimte.

La Siberia en La Serena (Foto: Mat van Iterson)

Er zijn verschillende grote stuwdammen gebouwd die grote valleien onder water hebben gezet. In de ochtend liepen we over de dam van één van de grootste stuwmuren van Europa. De Rotszwaluw en de Theklaleeuwerik lieten zich hier mooi zien. Verder zaten er eigenlijk alleen maar Nijlganzen. Snel verder dus. Even verderop zaten twee grote vogels samen op een hoogspanningsmast. De ene leek wat groter dan de andere. Nader onderzoek wees uit dat het een Vale Gier en een jonge Spaanse Keizerarend betrof. Vervolgens stopten we bij een ruïne van een klooster dat ingenomen was door vele Ooievaars met hun grote nesten. Dit foto-momentje werd uiteraard optimaal benut. Naast de ruïne met de ooievaars was een bar gevestigd en het was inmiddels al 11 uur geweest. Dus 1+1= kopje koffie.

Rotszwaluw (Foto: Mat van Iterson)

Ooievaars (Foto: Mat van Iterson)

Bij een middeleeuws kasteel maakten we een korte wandeling met zicht op het weidse landschap en de rotsige berghelling. Hier konden we zowel de Zwarte Tapuit als de Blauwe Rotslijster goed observeren. Het weer was vandaag zonnig, half bewolkt en fris maar best aangenaam. Dus we besloten om buiten in de natuur te lunchen. Na de lunchinkopen reden we via een grielenslaapplaats naar een fantastische plek voor de picnic. Het was het uitkijkpunt van de grote, hoge rotspartij van Puerto Peña. Hier broeden veel Vale Gieren, sommige zaten al op het nest. Er vlogen ook een aantal Monniksgieren en een Slechtvalk.

Zwarte Tapuit (Foto: Godfried Schreur)

Tijdens een korte wandeling over de nabij gelegen stuwdam werden een paar Edelherten ontdekt, en een overvliegende Zwarte Ooievaar. In een gemengd bos zagen en hoorden we o.a. Kleine Zwartkop, Appelvink, Boomklever en Vuurgoudhaan.

De terugweg leidde ons langs een bijzonder gevormde berg met een perfecte symmetrie, de Cerro Masatrigo, een bijzonder gezicht. Op een volgende bergpas zochten we naar Havikarend, die we immers nog misten. Na enig speurwerk hebben we er inderdaad twee exemplaren kunnen waarnemen, maar ietwat vluchtig en ver. Die zouden we graag nog eens beter zien.

Cerro Masatrigo (Foto: Godfried Schreur)

Vandaag zouden we afsluiten met de observatie van de slaaptrek van de kraanvogels. Zij vliegen dagelijks van de slaappleats, aan de oever van een stuwmeer, naar de *dehesas*, waar ze eikels van de Steeneiken eten, en weer terug. We stelden ons op een strategische plek waar ze elke dag langs zouden komen op. En inderdaad, even later hoorden we al het karakteristieke getrompetter vanuit de verte. We zagen we de lijnvormige formaties naderen. Honderden Kraanvogels vlogen redelijk dichtbij langs tegen een achtergrond van een oranje gekleurde zonsondergang. Prachtige afsluiting van weer een mooie dag!

Kraanvogels (Foto: Mat van Iterson)

Dag 5 Kasteel van Magacela, Guadiana-rivier en Dehesa (13-01-2026)

Vanwege de weersvoorspelling moesten we het originele programma wat aanpassen. Tot nu toe hadden we eigenlijk best goed weer gehad. Maar vandaag werden regen en wind voorspeld, meer in het westen en minder in het oosten. Dus we zouden vandaag oostelijker blijven dan oorspronkelijk het plan was.

In de ochtend werden we meteen getraakteerd op een mooi tafereel van uitvliegende kraanvogels boven de *dehesa*. Hier zaten ook Blauwe Ekster, Hop en Iberische Klapekster. We reden verder naar Magacela om daar het kasteel te beklimmen. We hadden dit kasteel met het dorpje al meerdere keren vanuit de verte gezien. We liepen door de smalle straatjes met witte huisjes omhoog. Eenmaal boven op het kasteel hadden we mooi uitzicht over het omringende landschap. We zagen o.a. Blauwe Rotslijster, Europese Kanarie en Kneutjes. Maar het was inmiddels ook hier behoorlijk gaan waaien.

Kasteel van Magacela (Foto: Oebele Gjaltema)

De volgende excursie was bij de Guadiana-rivier waar we een wandeling maakten langs de oever. In de rietkragen zitten wel eens rietvogels verstopt, zoals de Purperkoet en Cetti's Zanger. Er vlogen overal zwaluwen, voornamelijk Rotszwaluwen maar ook Huiszwaluwen. Op een gegeven moment vlogen er ook een paar zwaluwen met langere staartpunten. Zal wel Boerenzwaluw zijn, dachten we, maar bij nadere observatie zagen we dat het Roodstuitzwaluw betrof. Er vlogen er minstens vijf rond! Dat is bijzonder want normaliter komen ze pas in maart terug uit Afrika. Terwijl we de Roodstuitzwaluwen stonden te fotograferen klonk wat geknor uit het riet van jawel... de Purperkoet. Even later vonden we drie exemplaren. Het leek alsof ze een burenruzie hadden. De Purperkoeten verdwenen helaas weer snel in het riet. We noteerden hier ook Grote en Kleine Zilverreiger en Blauwe Reiger. Het Woudaapje gaf helaas niet thuis.

Na bezoek aan de plaatselijke super zochten we een luw plekje in een mooie *dehesa* voor de picnic-lunch. De wind was inmiddels wat gaan liggen maar het was nog steeds frisjes. Dus we kozen ervoor om rustig wat rond te rijden over de onverharde wegen. Dat bleek een goed keuze want zodoende kwamen we eerst een prachtige Grijs Wouwe tegen en later een jonge Spaanse Keizerarend, relatief dichtbij. Top!

Spaanse Keizerarend (Foto: Mat van Iterson)

In de namiddag werd het weer aangener en maakten we een wandeling door de *dehesa*. De altijd mooie Rode Wouwen bleven onze aandacht trekken. Godfried had de warmtekijker meegenomen want we waren op een plek waar ook wel eens Pardellynx gespot wordt. Dat bleek de moeite waard te zijn want op een gegeven moment lichtte iets groters op in de warmtekijker. Op een heuvel in de verte vonden we zodoende een Pardellynx die wat heen en weer liep en achter konijnen aanrende. We konden hem goed volgen door de telescoop. Al de tweede waarneming van deze superzeldzame, grote katachtige. Niet slecht! De Iberische Lynx of Pardellynx is in de 90-er jaren uitgestorven in Extremadura maar is dankzij een succesvol herintroductie-programma weer terug van weggeweest. Maar hij blijft zeldzaam, goed gecamoufleerd en schuw, dus de kans om hem daadwerkelijk te vinden is gering.

Voor de liefhebbers maakten we nog een cultuurhistorisch uitstapje naar het dorpsplein van Zalamea de la Serena. Hier staat een bijzonder Romeins monument gedateerd uit het jaar 103 na Christus, en gewijd aan keizer Trajanus. De eigenaardige historie van dit monument werd ons op fabuleuze wijze uit de doeken gedaan door de beambte van de plaatselijke VVV. Hij was zeer deskundig en zichtbaar blij om zijn interessante verhaal eens kwijt te kunnen aan een stelletje buitenlandse vogelaars die ook wel geïnteresseerd bleken te zijn in geschiedenis.

Uiteindelijk hadden we vrijwel geen regen gehad vandaag en ondanks de wind toch weer heel veel moois gezien.

Dag 6 La Serena en Sierra de Tiros (14-01-2026)

Wegens succes herhaald! We besloten om de laatste hele dag (nogmaals) te besteden in de uitgestrekte “pseudo-steppe” van La Serena. Iedereen wilde de trappen en de zandhoenders graag nog een keer zien, en indien mogelijk de waarnemingen van de eerste dag verbeteren. Daarnaast is het natuurlijk nooit weg om die indrukwekkende, eindeloze ruimte van La Serena nog een keer te ervaren.

Easy Birding in La Serena (Foto: Godfried Schreur)

Het was mooi weer, zonnig en geen wind noch mist. Zo reden we, ditmaal vanuit de andere kant, de golvende vlakte op. De eerste interessante waarnemingen lieten niet lang op zich wachten. Eerst waren het de Kleine Trappen en daarna de Zwartbuikzandhoenders die ten tonele verschenen. Een groepje Grote Trappen konden we van redelijk dichtbij observeren. Op diezelfde plek zagen we ook weer Zwartbuiken. De lichtomstandigheden waren perfect. Zodoende konden we veel details in het verenkleed waarnemen. De mannetjes met de grijze borst en rode keeltjes waren goed te onderscheiden van de vrouwtjes. En even later was het de beurt aan de Witbuikzandhoenders. Ook deze zaten aan de goede kant, mooi in het licht. We konden het groepje van 20 uitgebreid observeren. Wat een bijzonder, kleurrijk verenpakje hebben die witbuiken! Iedereen was dik tevreden met de ochtend tot nu toe. Dus tijd voor een kopje koffie!

Witbuikzandhoen (Foto: Mat van Iterson)

Daarna gingen we naar de bergpas van de Havikarend om ook die waarneming te verbeteren. En ook dat lukte uitermate goed. We genoten uitgebreid van het paartje dat de balts-capriolen combineerde met duikvluchten op de Vale Gieren. We lunchten daar heerlijk in het zonnetje. Het was bovendien een prachtig plekje gelegen tussen verschillende bergruggen en rotsige hellingen met mediterrane vegetatie.

Provençaalse Grasmus (Foto: Mat van Iterson)

Een goede plek voor de Provençaalse Grasmus, dachten we. Dit was een soort die we nog niet "hadden". Dus die "moesten" we nog. Maar alleen Kleine Zwartkoppen kwamen tevoorschijn uit de maquis-vegetatie. We probeerden op verschillende plekjes en uiteindelijk hoorde we het kenmerkende roepje van de grasmus uit de Provence, zogenaamd. Even later lukte het ons om hem ook te zien. Niet zo groot als de Grote Trap, maar minstens even leuk!

We zouden die dag afsluiten met de Oehoes. Ditmaal kwamen er drie exemplaren tevoorschijn en hebben we ze ook in vlucht gezien. Maar die eerste Oehoe waarneming was niet meer te evenaren. Tijdens het laatste diner memoreerden we de mooiste momenten van deze geslaagde reis en werden de gids en de deelnemers in het zonnetje gezet. We werden die avond zelfs getrakteerd op een prachtig lied. Nog een hoogtepunt, het hield maar niet op 😊

Dag 7 Extremadura - Sevilla - Amsterdam (15-01-2026)

De laatste dag van de reis was aangebroken. De vluchten terug naar Nederland en België vertrokken behoorlijk vroeg. We hadden wel nog tijd voor een extra vroeg ontbijt. Daarna reden we linea-recta naar het vliegveld van Sevilla. Er was helaas geen tijd meer om te vogelen. Op het vliegveld namen we afscheid. Tot de volgende keer!

Kraanvogels (Foto: Mat van Iterson)

Afsluiting

Dit was de eerste reis naar “Het Andere Extremadura” in deze hoedanigheid. Ik wist natuurlijk al dat er veel te zien en te beleven is in deze hoek van Extremadura. En ik heb de route verkend en alles goed voorbereid. Maar zo’n eerste reis blijft spannend en het loopt toch altijd net iets anders dan verwacht. Al met al ben ik dik tevreden over alle mooie waarnemingen, de ervaring van het landschap, de rust, de ruimte, de stilte, en de flow van het excursie programma. Het heeft aan de verwachtingen voldaan en was een veelbelovende eerste editie van een reis die ik verwacht nog veel vaker te mogen begeleiden. Bovendien was het weer redelijk goed voor midden januari. Soms hebben we wat last gehad van mist of wind maar dat viel allemaal best mee en mocht de pret niet drukken. Het hotel was heel functioneel en het personeel vriendelijk en behulpzaam. Maar het beste van deze reis was ongetwijfeld het kleine, maar fijne groepje. Alle reisgenoten hebben in grote mate bijgedragen aan het succes van deze reis. Ik wil jullie daar hartelijk voor danken. Verder wilde ik ook Miriam van Sloten danken voor de perfecte logistieke en administratieve voorbereiding van deze reis. Voor de opmaak van dit verslag heb ik gebruik mogen maken van de schitterende foto’s van Oebele Gjaltema en Mat van Iterson, waarvoor hartelijk dank!

Godfried Schreur

La Codosera (Extremadura), 28 januari 2026

Zomaar een plekje in “Het Andere Extremadura” (Foto: Godfried Schreur)